

[J. P. Larsen.]

skænden i Anledning af deres offentlige Virksomhed, det er ved indgaaende Undersøgelse godtgjort, at Beskyldningerne er ganske grundløse. Saa er det baade rimeligt og retfærdigt, at det offentlige som en ringe Godtgørelse for den Tort, de har lidt, udreder de Omkostninger, der er blevet paatvunget dem, for at de kan rense deres Ære. I Betragtning af, at hele Sagen og dens Forløb har bidraget til at bringe Klarhed og fjerne den Mistæneliggørelse, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har spredt ud over Landet angaaende Eksportordningen, maa det anses for rimeligt, at Pengene er taget dèr, hvor de er taget, og herom har for øvrigt Landbrugsministeren nys afgivet Erklæring.

Konklusionen af det her anførte maa da være: Her staar et Parti, der paa en domfældt og afsløret Partifælles Vegne søger at rejse Anklage mod en Minister, der er gaaet ind for en Undersøgelse, hvoraf fremgaar, at den domfældte har Uret, idet de, som han har æreskændet, er blevet renset. Det kan vi ikke være med til, og vi indstiller derfor Forslaget til Forkastelse.

Maa jeg saa blot til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sige, at han har en egen maaske misundelsesværdig Evne til at fremstille sig som den forurettede. Han gør det godt oratorisk set, det minder mig om en nu afdød Venstrepolitiker, der en Dag talte varmt og inderligt til sine Tilhørere, endog i en saadan Grad, at de næsten alle græd. En af Tilhørerne blev af sin Sidemand spurgt, hvorfor han græd, da han godt vidste, at det, Taleren sagde, var Usandhed omtrent Ord til andet. Saa svarede han: Ja, men han gør det saa godt, at jeg ikke kan lade være. Hvis nu det ærede Medlem skulde have set en Taare blinke i mit Øje, da jeg sad og paahørte hans lange Advokatur for sin Partifælle, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, maa han ikke deraf lade sig forlede til at tro, at denne Taare skyldes hans Tales Troværdighed, den skyldes ene og alene den Omstændighed, at jeg fandt, han gjorde sig saa godt.

Naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget slaar sig for Brystet og siger, det er en Mærkedag, da en socialdemokratisk Minister staar anklaget, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke ganske rigtigt, idet der foreligger et Forslag om at faa Ministeren anklaget for Rigsretten, men det er ikke ganske det samme, da Forslaget endnu ikke er vedtaget.

Jeg maa, som sagt, anbefale at stemme mod Forslaget.

Vanggaard: Kødeksportsagen har gængagne Gange været til Forhandling her i Tinget. Første Gang, inden Dommen var faldet, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi ønskede Sagen undersøgt til Bunds, naturligvis med en fuldkommen retfærdig Afgørelse. Efter at Dommen var faldet, har den igen været fremdraget her, og da udtalte jeg, at vi mente, Retten havde truffet det rigtige, og at man maatte respektere Retten, der var derfor ikke Anledning for os til at beskæftige os mere med den Sag.

Nu rejses den paa ny som et Forslag om Rigsretsanklage mod Landbrugsministeren, men vi maa mene, at efter at Dommen er faldet — der er snart faldet to Domme i denne Sag —, er Sagen uddebatteret for Offentligheden, og den er heller ikke saa betydelig, at den bør slaas op til en Rigsretsanklage.

Angaaende det sidste Punkt i Forslaget til Beslutning maa vi dog mene, at det ikke er Landbrugets Opgave at betale Sagføreromkostningerne for Kødeksportudvalgets Medlemmer. Ganske vist har Landbrugsministeren faaet Tilslutning fra Kødeksportudvalget til at tage Pengene af den saakaldte Eksportkasse, men saa vidt jeg ved, var det det tidligere Eksportudvalg og ikke det nuværende. Vi mener ikke, at de paagældende skal betale Pengene selv, men vi maa misbillige, at disse Udgifter er afholdt af Kødeksportkassen i Stedet for ved særlig Bevilling.

Hertil skal jeg indskrænke mine Udtalelser.

Fibiger: Den Sag, vi her behandler, har været drøftet meget ude omkring i Landet, siden der i November 1934 her i Tinget blev rejst Spørgsmaal om hele Eksportens Stilling, og siden, det først fra min Side og derefter af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen blev fremført, at man ønskede en Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal. Jeg kan nok sige, at Det frie Folkeparti har udnyttet den Situation, der forelaa, ret kraftigt, men naar et saadant Spørgsmaal rejstes, maa Sagen føres til Bunds, og saa maa Undersøgelsen føres saadan, at man bliver klar over, hvordan Forholdet ligger.

Som jeg udtalte allerede dengang: Er der nogen, der har begaaet noget forkert, maa de straffes og fjernes fra de Poster, de er sat paa, uanset hvem de er. Men selv om de Domme, der er faldet, er, hvad skal jeg sige, lidt uklare, er Sagen dog den, at der ikke i Dommene foreligger noget om,